

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/349/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216219861
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216219861.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletú K. R. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov E. R. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v Q. na T. č. X zastúpenej JUDr. Rastislavom Cestickým advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie na Štúrovej ulici č. 27 v Košiciach a N. L. nar. X.XX.XXXX bývajúceho na J. ulici č. XX P., Z. republika zastúpeného JUDr. Alicou Dostálovou Mackú advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie V Blansku, Mahenova 13 v konaní o zvýšenie výživného a o zmenu úpravy styku o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 14P 183/2016 zo dňa 19.5.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku o výživnom, dlžnom výživnom a vo výroku, ktorým súd návrh matky v prevyšujúcej časti zamietol.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Blansko z 20.2.2012 č.k. P 279/2011-43 vo výroku o výživnom tak, že zvýšil výživné pre maloletú K. R. nar. XX.X.XXXX z 3.000 Kč na 140 Eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť matke maloletej vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 29.8.2016 do budúcnosti. Dlžné výživné 234,23 Eur za obdobie od 29.8.2016 do 30.4.2017 uložil otcovi zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Konanie v časti o úpravu styku otca s maloletou K. R. vylúčil na samostatné konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie pri tomto rozhodnutí právne vychádzal z ustanovení § 26, § 24 ods. 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a § 232 ods. 1 a ods. 3 CSP a vykonaného dokazovania, kedy mal za preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej K. R. došlo k zmene pomerov tak na strane dieťaťa ako aj na strane rodičov. V čase poslednej úpravy bola maloletá vo veku dvoch rokov, v čase rozhodnutia bola žiačkou prvého ročníka základnej školy. Maloletá má mimoškolské športové aktivity, hráva tenis. Z hľadiska zdravotného stavu jej bola diagnostikovaná alergija na peľ v súvislosti s ktorou užíva pravidelne lieky. Matka maloletej uzavrela druhé manželstvo. Toho času je na rodičovskej dovolenke s druhým maloletým dieťaťom V. R. nar. X.X.XXXX. S manželom a rodinou bývajú v dome rodičov manžela a všetky rodinné výdavky hradí spoločne so svojím manželom Y. R., ktorý je od 1.5.2017 zamestnaný s priemerným mesačným zárobkom 1.200 Eur. Pred nástupom do tohto zamestnania pracoval v spoločnosti F. s obdobným príjmom a od decembra 2016 do apríla 2017 bol nezamestnaný, poberal dávku v nezamestnanosti 750 Eur mesačne. Matka má príjem pozostávajúci len z rodičovského príspevku 230 Eur mesačne a prídavky a rodinné prídavky.

3. Otec maloletej pracuje v spoločnosti R. S. X. od 1.6.2011 a jeho priemerný mesačný príjem bol v čase posledného rozhodnutia 23.607 Kč, za obdobie od januára 2016 do decembra 2016 22.994,42 Kč a v období od januára 2017 do marca 2017 bol jeho priemerný mesačný zárobok 22.803,33 Kč. Okrem toho otec poberá náhrady za pracovné cesty. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na zvýšenie výživného, preto zvýšil výživné z 3.000 Kč mesačne na 140 Eur mesačne počnúc od podania návrhu. Túto sumu považoval za dostatočnú a primeranú tak z hľadiska odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktorá v čase rozhodnutia bola žiačkou prvej triedy základnej školy a tiež za primeranú a reálnu k schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. V súvislosti so zvýšením výživného vzniklo otcovi tzv. dlžné výživné za uvedené obdobie vo výške 234,23 Eur, ktoré súd prvej inštancie zaviazal otca zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Proti výroku rozsudku o zvýšení výživného, podala matka v zákonnej lehote odvolanie. Poukázala na odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolanie matky smerovalo proti prvému až tretiemu výroku napadnutého rozsudku. Vytkla konajúcemu súdu, že nesprávne vyhodnotil odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, predovšetkým pravidelne sa mesačne opakujúce výdavky spojené s výchovou a výživou dieťaťa a takisto nedostatočne zhodnotil možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca maloletého dieťaťa ako osoby povinnej z plnenia vyživovacej povinnosti. Vyslovila presvedčenie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska zákonných predpokladov určujúcich zmenu výživného je nesprávne a preto je nevyhnutné vykonať opätovné rozsiahlejšie dokazovanie v zmysle ustanovení § 62 ods. 2 a ods. 5 a v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec v zastúpení právnej zástupkyne, ktorý uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Košice II bol matke doručený 13.6.2017 a odvolanie bolo súdu doručené až 7.7.2017, čo je zrejmé z podacieho razítka na originály odvolania matky. Vzhľadom na uvedené je podľa presvedčenia otca odvolanie matky podané oneskorene po uplynutí zákonnej lehoty pre podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolacie konanie zastaviť.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa § 395 CMP ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, ktorý posúdil podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací

súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní a ani v priebehu odvolacieho konania matka nedoplnila a neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinnoprávnych vzťahov, je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Pokiaľ rodičia spolu žijú a spoločne sa dobrovoľne podieľajú na nákladoch rodiny a zabezpečovaní výživy jej členov, potom súd o určení vyživovacej povinnosti k deťom nemá oprávnenie rozhodovať. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Ďalšou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napr. bývania a ďalšou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará si plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a tiež osobnou starostlivosťou. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi, môže byť preukázaná napríklad výškou mesačných nákladov rodiča, a to súhrne alebo jednotlivými jej položkami. Zasadou na strane povinného je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka, nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdiel úrovne obidvoch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Za schopnosti každého rodiča je potrebné považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia.

11. Základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie potrieb dieťaťa, medzi tieto náklady patria bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školských povinností, preprava, poplatky prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Na výške priemerných mesačných nákladov je povinný podieľať sa každý z rodičov v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom. Na strane každého rodiča súd zohľadní jeho zárobky, schopnosti, možnosti a majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností, plnenie vyživovacej povinnosti osobnou starostlivosťou o dieťa, domácnosť, plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určený súdnym rozhodnutím. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká. V danom prípade odvolací súd tak, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od poslednej úpravy nastala podstatná zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Maloletá v čase poslednej úpravy bola v útlom veku a v čase rozhodnutia bola žiačkou prvej triedy základnej školy, čím jej nepochybne vzrástli odôvodnené potreby súvisiace najmä so školskými a mimoškolskými aktivitami, ako aj výdavky spojené s jej záujmami, a to športovými aj kultúrnymi. Konajúci súd zvýšené výživné zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím na jeho mesačné príjmy a výdavky, ktoré musí nevyhnutne vynaložiť. Odvolací súd po posúdení všetkých zákonných predpokladov na zvýšenie výživného z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie dospel k záveru, že určené výživné 150 Eur mesačne zodpovedá skutočným schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča a rovnako aj odôvodneným potrebám maloletej. Na základe uvedeného preto odvolací súd rozhodol tak, že potvrdil rozsudok v jeho napadnutých výrokoch, ktorý vyhodnotil ako správny, zákonný a v prospech maloletého dieťaťa. K odvolacej námietke otca týkajúcej sa oneskoreného podania odvolania matkou dodáva, že odvolanie matky bolo podané včas a v zákonnej odvolacej lehote tak, ako to vyplýva z obsahu spisu, z doručky je zrejmé, že právny zástupca matky prevzal rozsudok 13.6.2017 (č.l. 79) a odvolanie bolo podané elektronicky 28.6. (č.l. 81) podateľňou prevzaté 29.6.2017. Z uvedeného je zrejmé, že odvolanie bolo podané včas a v zákonnej lehote. Preto na túto toto vyjadrenie otca odvolací súd neprihliadol.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).